ŚLĄSKO-DĄBROWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 29 KATOWICE, DNIA 16 WRZEŚNIA 1947

TREŚĆ

DZIAŁ URZĘDOWY

368.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 lipca 1947 r.

o wprowadzeniu publicznej gospodarki lokalami mieszkalnymi w niektórych gminach wiejskich województwa śląskiego.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 297 z dnia 22 sierpnia 1947 r.).

Na podstawie art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 4, poz. 27) zarządza się, co następuje:

§ 1. Publiczną gospodarkę lokalami mieszkalnymi wprowadza się w następujących gminach wiejskich województwa śląskiego:

w **powiecie katowickim**
we wszystkich gminach wiejskich z wyjątkiem gmin wiejskich Bańków i Przełajka,

w **powiecie będzińskim**
w gminach wiejskich: Grodziec, Strzemieszyce i Zagórze,

w **powiecie bielskim**
w gminach wiejskich: Czechowice, Dziedzice i Mikuszowice.

w powiecie cieszyńskim
w gminie wiejskiej Ustroń,
w powiecie pszczyńskim
w gminach wiejskich: Lędziny, Łaziska Górne, Łaziska Średnie, Murcki, Orzesze i Podlesie,
w powiecie rybnickim
w gminach wiejskich: Boguszowice, Chwałowice, Czerwionka, Dębieńsko, Jankowice, Knurów, Niedobczyce, Pszów, Radlin i Rydułtowy,
w powiecie tarnogórskim
w gminach wiejskich: Bobrowniki, Brzozowice-Kamień, Brzeziny Śląskie, Dąbrówka Wielka, Radzionków, Repty Stare, Piekary Śląskie, Miasteczko i Świerklaniec.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrom: Administracji Publicznej, Sprawiedliwości i Odbudowy oraz innym ministrom, każdemu w zakresie jego działania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Józef Cyrankiewicz
w/z Minister Administracji Publicznej Władysław Wolski
Minister Sprawiedliwości: Henryk Świątkowski
w/z Minister Odbudowy: Juliusz Żakowski

369.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 7 czerwca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych w sprawie urzędowego badania co do włośni dzików i świń.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 276 z dnia 8 sierpnia 1947 r.).

Na podstawie art. 7 i 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. 3. 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 60, poz. 454 i z 1938 r. Nr 18, poz. 132) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na obszarze województw: pomorskiego, poznańskiego, gdańskiego, olsztyńskiego, białostockiego, szczecińskiego, śląskiego i wrocławskiego wprowadza się urzędowe badanie co do włośni dzików, a także świń, poddawanych ubojowi w celu spożycia we własnym gospodarstwie domowym.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traca moc obowiązującą rozporządzenia: z dnia 6 lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 95), z dnia 31 grudnia 1929 r. (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 2, poz. 8) oraz z dnia 30 lipca 1946 r. (Dz U. R. P. Nr 37, poz. 230).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: Jan Dąb-Kocioł

Minister Administracji Publicznej
Edward Osóbka-Morawski
Minister Ziem Odzyskanych: Władysław Gomułka

370.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRÓW: APROWIZACJI oraz PRZEMYSŁU i HANDLU

z dnia 30 lipca 1947 r.

w sprawie ograniczenia obrotu wyrobami cukierniczymi.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 305 z dnia 28 sierpnia 1947 r.).

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217) zarządza się, co następuje:

§ 1. We wtorki, środy, czwartki i piątki każdego tygodnia wzbronione jest dokonywanie wszelkich obrotów wyrobami cukierniczymi (ciastami, tortami, ciastkami, pączkami i faworkami) w przedsiębiorstwach przemysłów: gastronomicznego i gospodniego, stołówkach, sklepach żywnościowych, straganach oraz wszelkich przedsiębiorstwach handlowych.

§ 2. Zakaz powyższy nie dotyczy obrotu piernikami oraz ciastami (bułkami) wypieczonymi z mąki pszennej nie niżej 80% bez domieszki tłuszczów, cukru i mleka.

§ 3. Przedsiębiorstwami przemysłu gastronomicznego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są przedsiębiorstwa, wymienione w art. 2 dekretu z dnia 30 listopada 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 322).

Przedsiębiorstwami przemysłu gospodniego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są przedsiębiorstwa wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 września 1938 r. w sprawie prowadzenia przemysłu gospodniego (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 540).

§ 4. Wojewódzkie władze administracji ogólnej mogą wyznaczyć inne dni tygodnia zamiast wskazanych w § 1 niniejszego rozporządzenia, jeżeli szczególne względy gospodarcze będą za tym przemawiać.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji: Włodzimierz Lechowicz
w/z Minister Przemysłu i Handlu: Eugeniusz Szyr

371.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRÓW APROWIZACJI oraz PRZEMYSŁU i HANDLU

z dnia 30 lipca 1947 r.

w sprawie ograniczenia obrotu mięsem, jego przetworami oraz tłuszczami zwierzęcymi.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 306 z dnia 28 sierpnia 1947 r.)

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 27 czerwca 1946 r. o reglamentowanym zaopatrywaniu ludności w przedmioty powszedniego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 217) zarządza się, co następuje:

§ 1. W środy, czwartki i piątki każdego tygodnia (dni bezmięsne) wzbronione jest dokonywanie wszelkich obrotów mięsem i jego przetworami (potrawami, wędlinami i konserwami mięsnymi) oraz tłuszczami zwierzęcymi, otrzymywanymi z uboju zwierząt rzeźnych (słoniną, łojem, sadłem, boczkiem i smalcem) w przedsiębiorstwach przemysłów: gastronomicznego i gospodniego, stołówkach, sklepach żywnościowych i rzeźniczych, straganach oraz wszelkich przedsiębiorstwach handlowych.

§ 2. Zakaz powyższy nie dotyczy obrotu podrobami, kaszanką i kośćmi oraz mięsem, tłuszczami i potrawami z drobiu, królików i dziczyzny.

§ 3. W dniach nie objętych zakazem wolno sprzedawać w celach konsumpcyjnych, potrawy z mięsa i jego przetworów (§ 1) o wadze maksymalnej 100 gr, przy czym jednej osobie można podawać tylko jedno danie z mięsa lub z jego przetworów.

§ 4. Wszystkie potrawy z mięsa lub jego przetworów, sprzedawane w przedsiębiorstwach przemysłów: gastronomicznego lub gospodniego powinny być uwidocznione w jadłospisie.

Jadłospis należy umieścić w widocznym miejscu.

Jadłospis nie może obejmować więcej niż 4 dania z mięsa lub jego przetworów.

§ 5. Zakaz obrotu, przewidziany w § 1, nie dotyczy uboju zwierząt rzeźnych, a także przewozu mięsa i jego przetworów, jeżeli inne przepisy prawne nie zawierają ograniczeń w tym względzie.

Przechowywanie mięsa i jego przetworów w dni bezmięsne odbywać się może jedynie w pomieszczeniach niedostępnych dla odbiorców.

§ 6. Przetwórnie i warsztaty przerobu mięsa mogą być czynne w dni bezmięsne, jeżeli w tych dniach nie są dostępne dla odbiorców.

§ 7. Wojewódzkie władze administracji ogólnej mogą wyznaczyć inne dni tygodnia, jako bezmięsne za-

miast wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, jeżeli szczególne względy gospodarcze będą za tym przemawiać.

§ 8. Minister Aprowizacji może w okresie letnim zezwolić na dokonywanie obrotów mięsem wieprzowym i jego przetworami w dni bezmięsne wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Aprowizacji: Włodzimierz Lechowicz
w/z Minister Przemysłu i Handlu: Eugeniusz Szyr

372.
ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ZDROWIA

z dnia 11 lipca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych w sprawie przymusowych szczepień ochronnych przeciw durowi brzusznemu.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 294 z dnia 20 sierpnia 1947 r.).

Na podstawie art. 11 ust. 1 lit. a) ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się obowiązek poddawania się szczepieniu ochronnemu przeciw durowi brzusznemu.

2. Przymus szczepień ochronnych przeciw durowi brzusznemu obejmuje wszystkie osoby w wieku od 5 do 60 lat, zamieszkałe lub czasowo przebywające na obszarze Rzeczypospolitej.

3. Obszary, na których mają być przeprowadzone szczepienia, oraz ich termin ustala w drodze zarządzenia wojewódzka władza administracji ogólnej.

§ 2. 1. Przymusowemu szczepieniu ochronnemu nie podlegają osoby, które:

1) w ciągu ostatnich 5-ciu lat przed terminem szczepienia, zarządzonym przez wojewódzką władzę administracji ogólnej, przebyły dur brzuszny lub zostały zaszczepione w okresie 6 miesięcy przed tym terminem;

2) ze względu na stan zdrowia nie mogą być szczepione.

2. Wypadki, przewidziane w pkt 1) i 2) ust. 1, muszą być stwierdzone przez lekarza urzędowego, który wyda zaświadczenie zwalniające od szczepienia.

§ 3. Szczepienia przymusowe, dokonane w myśl przepisów rozporządzenia niniejszego, jak również świadectwo o dokonaniu szczepienia i świadectwo zwalniające od szczepienia, są bezpłatne.

§ 4. Koszty, związane z przeprowadzeniem szczepień, ponosi Skarb Państwa z funduszów Ministerstwa Zdrowia.

§ 5. Organy wykonawcze gmin wiejskich i miejskich obowiązane są współdziałać w akcji przymusowych szczepień ochronnych przez dostarczenie odpowiednio urządzonych pomieszczeń, pomocniczego personelu fachowego własnego oraz środków lokomocji.

§ 6. 1. Przymusowe szczepienia ochronne są przeprowadzane przez lekarzy urzędowych (powiatowych, miejskich) lub przez personel pomocniczo-lekarski pod kontrolą tych lekarzy.

2. Na podstawie upoważnienia wojewódzkiej władzy administracji ogólnej szczepienia przymusowe mogą być przeprowadzane przez innych lekarzy, którzy będą opłacani na podstawie umowy, zawartej z powiatową władzą administracji ogólnej.

§ 7. Minister Zdrowia w drodze zarządzenia w porozumieniu z właściwymi ministrami ustali szczegółowo sposób przeprowadzania szczepień przymusowych oraz ułatwiania kontroli nad wykonaniem tych szczepień przez zakłady naukowe i wychowawcze, jak również urzędy, instytucje publiczno-prawne, przedsiębiorstwa państwowe i samorządowe.

§ 8. 1. Osoby, podlegające przymusowi szczepienia, za niedopełnienie obowiązków, wynikających z niniejszego rozporządzenia, ponoszą odpowiedzialność w myśl przepisów art. 22 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu.

2. Za niedopełnienie obowiązku szczepień przez nieletnich lub ubezwłasnowolnionych całkowicie odpowiedzialność ponoszą ich przedstawiciele ustawowi.

§ 9. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Równocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 kwietnia 1945 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie przeprowadzenia przymusowych szczepień ochronnych przeciw durowi brzusznemu (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 88).

Minister Zdrowia: Tadeusz Michejda
Minister Administracji Publicznej:
Edward Osóbka-Morawski
w/z Minister Ziem Odzyskanych: Józef Dubiel

373.
ZARZĄDZENIE
Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 29 kwietnia 1947 r.

w sprawie uprawnień młodocianych przy wyborach do rad zakładowych.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 91, poz. 613, z dnia 1 lipca 1947 r.)

Na podstawie art. 9 (3) i art. 36 dekretu z dnia 6 lutego 1945 r. o utworzeniu rad zakładowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 36) w brzmieniu dekretu z dnia 16 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 92) zarządzam co następuje:

§ 1. W zakładach pracy zatrudniających powyżej 100 pracowników, a w których pracownicy młodociani stanowią conajmniej 10% załogi, zezwala się na odstępstwo od warunku biernego prawa wyborczego — ukończenia lat 18.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: (—) K. Rusinek

374.
ZARZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 2 czerwca 1947 r.

o nadaniu regulaminu Państwowej Radzie Inwalidzkiej.

Na podstawie art. 1, pkt. 6 w związku z art. 2 i 4 dekretu z dnia 23 stycznia 1947 r. o organach administracji zaopatrzenia inwalidzkiego (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 83) nadaję Państwowej Radzie Inwalidzkiej regulamin stanowiący załącznik do zarządzenia niniejszego.

Minister (—) Kazimierz Rusinek.

Załącznik do Zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 2 czerwca 1947 r.

Regulamin Państwowej Rady Inwalidzkiej.

§ 1. Państwowa Rada Inwalidzka, jako organ Głównego Urzędu Inwalidzkiego, ma na celu:

A) opiniowanie i

B) zgłaszanie dezyderatów we wszystkich sprawach, dotyczących zaopatrzenia inwalidzkiego oraz opieki nad uprawnionymi do tego zaopatrzenia, wnoszonych pod jej obrady przez Przewodniczącego, którym jest Prezes Głównego Urzędu Inwalidzkiego. W szczególności Państwowa Rada Inwalidzka rozpatruje i opiniuje sprawy:

a) projektów ustawodawczych w zakresie zaopatrzenia inwalidzkiego oraz opieki nad uprawnionymi do tego zaopatrzenia,

b) potrzeby nowych ustaw i rozporządzeń z zakresu zaopatrzenia i opieki nad inwalid. i pozostałymi,

c) leczenia, protezowania i przysposobienia do pracy inwalidów,

d) szkolenia i zatrudnienia inwalidów,

e) oraz inne sprawy, dotyczące zaopatrzenia inwalidzkiego lub opieki nad uprawnionymi do tego zaopatrzenia, które Przewodniczący zgłosi na posiedzenia Rady.

§ 2. Posiedzenia Państwowej Rady Inwalidzkiej zwołuje Przewodniczący w miarę potrzeby, jednakże co najmniej raz do roku.

§ 3. O terminie posiedzenia Rady, z oznaczeniem spraw poddanych obradom, członkowie winni być zawiadomieni co najmniej na dwa tygodnie przed terminem posiedzenia.

§ 4. W posiedzeniach Rady mogą brać udział bez prawa głosowania jako referenci, rzeczoznawcy i t. p. osoby zaproszone lub delegowane przez Przewodniczącego z poza członków Rady.

§ 5. Wnioski w sprawach niezapowiedzianych winny być składane na piśmie. Rada nie może odmówić, ani odroczyć rozpatrzenia wniosków w takich sprawach, jakie Przewodniczący uzna za nagłe.

§ 6. Przewodniczący powołuje spośród urzędników Głównego Urzędu Inwalidzkiego stałego sekretarza oraz na daną sesję spośród członków Rady 2 asesorów.

§ 7. Dla rozpatrywania poszczególnych zagadnień wymienionych w § 1 lit. a)—e) Rada może spośród swego grona powoływać specjalne komisje, obradujące w czasie trwania sesji Rady lub stale.

Powołując komisję Rada winna szczegółowo określić zagadnienia, co do których komisja ma się wypowiedzieć. Poszczególne sprawy według swego uznania Rada może przekazywać stałym komisjom do rozważania i zaopiniowania ostatecznego w imieniu Rady.

Przewodniczących komisji wybiera Rada.

§ 8. Posiedzenie komisji zwołuje jej przewodniczący i powołuje spośród członków komisji — sekretarza.

W skład komisji mogą wejść w charakterze referentów, rzeczoznawców i t. p. bez prawa głosowania osoby zaproszone lub delegowane z poza członków komisji przez Przewodniczącego Rady lub Komisję.

§ 9. Dla ważności uchwał Rady komisji niezbędna jest obecność 23 członków Rady lub komisji.

§ 10. Uchwały Rady (komisji) zapadają zwykłą większością głosów członków obecnych na posiedzeniu. Głosowanie jest jawne.

W razie równości głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego.

§ 11. Z posiedzenia Rady (komisji) sporządza się protokół który podpisuje Przewodniczący i sekretarz.

§ 12. Członkowie Rady nie pobierają wynagrodzenia za swe czynności, natomiast przysługuje im zwrot kosztów podróży i diety według ustawowych przepisów o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

§ 13. Czynności biurowe i gospodarcze związane z działalnością Rady załatwia Główny Urząd Inwalidzki.

375.
ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU
z dnia 28 maja 1947 r.

w sprawie zwolnienia niektórych kategoryj uczestników obrotu bezgotówkowego od obowiązków wynikających z dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym.

(Przedruk z „Monitora Polskiego" Nr 88, poz. 604. z dnia 21 czerwca 1947 r.)

Na podstawie art. 1 ust. 3 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 61) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Zwalnia się od wszystkich obowiązków, wynikających z dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 61), na okres do dnia 30 września 1947 r., przedsiębiorstwa, zakłady i zajęcia, wymienione w art. 1 ust. 1. pkt. 4 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym, jeżeli są obowiązane do prowadzenia ksiąg uproszczonych, przewidzianych w dekrecie z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 174).

§ 2.

Uczestników obrotu bezgotówkowego, w których siedzibie nie ma żadnej instytucji kredytowej, wymienionej w art. 4 ust. 1 dekretu o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym i w przypadku kiedy instytucji takiej nie ma również w innej miejscowości umożliwiającej korzystanie z usług instytucji kredytowej, Narodowy Bank Polski zwolnić może od obowiązku przestrzegania górnej granicy drobnych wypłat gotówkowych i górnej granicy pogotowia kasowego określonych w rozporządzeniu Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu i Sprawiedliwości z dnia 28 maja 1947 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. R. P. Nr 45, pz. 236) aż do czasu powołania do życia instytucji kredytowej, umożliwiającej uczestnikowi obrotu bezgotówkowego wykonanie wszystkich obowiązków wynikających z dekretu o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym.

§ 3.

Zwalnia się instytucje kredytowe od przestrzegania górnej granicy pogotowia kasowego, określonej w rozporządzeniu Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu i Sprawiedliwości z dnia 28 maja 1947 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym.

§ 4.

Zwalnia się wszystkich uczestników obrotu bezgotówkowego od obowiązku regulowania w drodze przelewów bankowych rozrachunków pieniężnych (art. 2 ust. 1 pkt. b) oraz art. 3 ust. 1 pkt. b) dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym), jako też od przestrzegania górnej granicy wypłat gotówkowych, określonej w rozporządzeniu Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu i Sprawiedliwości z dnia 28 maja 1947 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym, przy:

a) wypłacie płac, zarobków oraz wszelkiego rodzaju wynagrodzeń i świadczeń pieniężnych za pracę,

b) zakupie wytworów gospodarstwa rolnego, nieprzerobionych sposobem przemysłowym, dokonanym bezpośrednio u rolników na miejscu w gospodarstwie rolnym, bądź poza obrębem gospodarstwa rolnego, lecz nie ze stałego miejsca sprzedaży, przy czym pod wytworami rolnymi rozumie się zarówno produkty roślinne jak i zwierzęce. Postanowienie to nie dotyczy zakupu u producentów, obowiązanych do uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym,

c) wypłacie z tytułu regulowania należności za usługi bądź usługi połączone ze świadczeniem rzeczy ze strony rzemieślników nieobowiązanych do uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) Konstanty Dąbrowski.

376.

ZARZĄDZENIE MINISTRA ODBUDOWY

z dnia 13 czerwca 1947 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego „Centralny Zarząd Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych".

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr 91, poz. 612, z dnia 1 lipca 1947 r.)

Na podstawie art. 1 i 2 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wydziela się z administracji Ministerstwa Odbudowy Centralny Zarząd Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych jako państwowe przedsiębiorstwo prowadzone według zasad gospodarki handlowej w ramach państwowego planu gospodarczego pod nazwą „Centralny Zarząd Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych" w skrócie C. Z. P. P. B.

§ 2.

Siedzibą CZPPB jest miasto stołeczne Warszawa, a terenem działalności obszar Państwa.

§ 3.

Przedmiotem CZPPB jest koordynowanie, nadzorowanie, kontrolowanie oraz ogólne kierownictwo działalności gospodarczej państwowych lub będących pod zarządem państwowym przedsiębiorstw budowlanych, wymienionych w dołączonym do niniejszego zarządzenia wykazie bez naruszenia ich samodzielności prawnej, finansowej i handlowej. Wytyczne CZPPB są wiążące dla przedsiębiorstw nadzorowanych.

§ 4.

Nadzór państwowy nad CZPPB sprawuje Minister Odbudowy.

§ 5.

Organem nadzorczym, kontrolnym i opiniodawczym CZPPB jest Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i zwalniania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów.

§ 6.

Organem zarządzającym CZPPB jest Dyrekcja, powołana przez Ministra Odbudowy, składająca się z Naczelnego Dyrektora i dwóch dyrektorów zarządzających.

§ 7.

CZPPB reprezentują: dwóch członków Dyrekcji lub jeden z członków Dyrekcji łącznie z pełnomocnikiem handlowym w granicach uprawnień, wynikających z pełnomocnictw.

Do ważności zobowiązań potrzebne są łączne podpisy dwóch osób reprezentujących CZPPB. Korespondencję zwykłą podpisuje jeden z członków Dyrekcji.

§ 8.

Przekazaniu na rzecz CZPPB ulega majątek Skarbu Państwa nieruchomy i ruchomy oznaczony przez Ministra Odbudowy.

Minister Odbudowy zarządzi protokólarne przekazanie CZPPB przydzielonego majątku nieruchomego w zarząd i użytkowanie a ruchomego na własność.

§ 9.

Szczegółowe zasady organizacji i działania CZPPB ustali statut nadany przez Ministra Odbudowy w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, ogłoszony w Monitorze Polskim.

Minister Odbudowy: (—) M. Kaczorowski
Minister Skarbu: (—) K. Dąbrowski
Prezes Centralnego Urzędu Planowania: (—) Cz. Bobrowski.

WYKAZ
Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych podlegających nadzorowi Centralnego Zarządu Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych:

1. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane, Zjednoczenie Warszawskie.
2. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane, Zjednoczenie Łódzkie.
3. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane, Zjednoczenie Poznańskie.
4. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane, Zjednoczenie Dolnośląskie.
5. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane, Zjednoczenie Śląsko-Dąbrow.
6. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane, Zjednoczenie Krakowskie.
7. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane, Zjednoczenie Pomorskie.
8. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane, Zjednoczenie Wybrzeża.
9. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane „Beton-Stal".
10. Państwowe Przedsiębiorstwa Budowlane „Hydrotrest".

377.

ZARZĄDZENIE WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 1. września 1947 r. Nr. 0/Org. 5/40/47

w sprawie skasowania Wydziału Motoryzacji i włączenia jego zakresu działania do Wydziału Komunikacyjnego Urzędu Wojewódzkiego.

Na podstawie art. 36 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, z 1936 r., poz. 555) § 37 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 sierpnia 1931 r w sprawie organizacji urzędów wojewódzkich oraz trybu załatwiania spraw w tych urzędach (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 611) oraz § 1 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 14 sierpnia 1947 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej i Ministrem Ziem Odzyskanych w sprawie skasowania wydziałów motoryzacji i włączenia ich zakresu działania do zakresu działania wydziałów komunikacyjnych w urzędach wojewódzkich — zarządzam co następuje:

1. Wydział Motoryzacji w Śląsko-Dąbrowskim Urzędzie Wojewódzkim utworzony zarządz. organizacyjnym Nr 22/47 z dnia 31. stycznia 1947 r. — znoszę, a jego zakres działania włączam w całości do zakresu działania Wydziału Komunikacyjnego.

2. Osobne zarządzenie ustali nową organizację i szczegółowy podział czynności Wydziału Komunikacyjnego.

3. Oddział Personalny ureguluje sprawy personalne wynikające z niniejszego zarządzenia.

4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. września 1947 r.

Przejęcie agend Wydziału Motoryzacji przez Naczelnika Wydziału Komunikacyjnego winno nastąpić niezwłocznie.

Wojewoda:
(—) Gen. Dyw. A. Zawadzki.

378.
OKÓLNIK Nr 8/46
Ministra Zdrowia z dnia 29 stycznia 1946 r. w sprawie prowadzenia ksiąg inwentarzowych w zakładach leczniczych.

Do wszystkich Urzędów Wojewódzkich (Wydz. Zdrowia) oraz Zarządów Miejskich: m. st. Warszawy (Resort Opieki Społecznej i Zdrowia) i m. Łodzi (Wydział Zdrowia).

Ministerstwo Zdrowia zleca wszystkim zakładom leczniczym: szpitalom, sanatoriom, ośrodkom zdrowia oraz przychodniom spisanie inwentarza i wprowadzenie ksiąg inwentarzowych w terminie do dnia 15 marca 1946 r., względnie doprowadzenie do stanu aktualności już prowadzonych ksiąg, mając na uwadze sposób i zasady prowadzenia tych ksiąg, określone w załączonej instrukcji.

Obowiązek sprawdzenia, czy dyrektorzy (kierownicy) zakładów leczniczych, ośrodków zdrowia księgi te założyli i odpowiednio prowadzą, nakładam na Ob. Ob. Naczelników Wydziałów Zdrowia, których czynię odpowiedzialnych za wykonywanie zarządzeń niniejszego okólnika.

Minister: Dr med. Franciszek Litwin.

INSTRUKCJA
do okólnika Nr 8/46 z dnia 29 stycznia 1946 r. Ministra Zdrowia w sprawie prowadzenia ksiąg inwentarzowych w zakładach leczniczych.

I. Księgi inwentarzowe mają być prowadzone według ogólnych zasad buchalteryjnych i na zasadzie ogólnych przepisów rachunkowo-kasowych.

W szpitalach utrzymywanych, bądź nadzorowanych przez samorząd oraz w Ośrodkach Zdrowia — księgi inwentarzowe — winny być prowadzone, w myśl przepisów, które na mocy § 43 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6. 12. 1932 r. o kasowości i rachunkowości Związków Komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 72 z 1933 r.) wydał Zarząd Związku Komunalnego, a w braku takich przepisów, według przepisów dla szpitali państwowych, zawartych w niniejszej instrukcji.

II. Księgi inwentarzowe, jak i inne książki buchalteryjne, winny być przesznurowane, oparafowane i poświadczone przez bezpośrednią władzę zwierzchnią i powinny starczyć na kilka (a nawet kilkanaście) lat.

Zapisy w książkach należy uskuteczniać bardzo uważnie, starając się o możliwie najlepszy wygląd ksiąg. Wycieranie i podskrobywanie zapisów jest niedopuszczalne. Ewentualne poprawki należy uskuteczniać czerwonym atramentem, przy czym wyrazy i cyfry, należy tak przekreślać, aby można je było w razie potrzeby odczytać.

Przy wszelkich zakreśleniach i poprawkach winien być podpis osoby odpowiedzialnej za prowadzenie ksiąg.

III. W księdze inwentarzowej powinien być zapisany cały majątek nieruchomy i ruchomy łącznie z inwentarzem żywym zakładu leczniczego. W księdze inwentarza ruchomego nie mogą być pominięte przedmioty drobne, nie podlegające stosunkowo prędkiemu zużyciu. O ile zachodzi potrzeba prowadzenia kontroli przedmiotów, podlegających stosunkowo prędkiemu zużyciu, przedmioty takie należy wpisywać do specjalnej księgi podręcznej, pomocniczej jak np. wszelkie posiadane zapasy żywności, leków, opału itp.

IV. Wpisując do księgi inwentarza poszczególne składniki majątkowe należy grupować je w pewne działy, przeznaczone dla jednego i tego samego rodzaju przedmiotów podobnych, np. „Dział biurek", „Dział stołów", „Bielizna" bielizna pościelowa, bielizna osobista itd., nazwy tych działów wpisując ponad ich spisem w księdze.

V. Na przychód względnie na rozchód w księdze inwentarza należy zapisywać przedmioty w porządku chronologicznym według ich faktycznego przychodu lub rozchodu.

VI. Pod każdym porządkowym numerem spisu inwentarza może być zapisany tylko jeden przedmiot (zbiorowe wpisywanie jednakowych przedmiotów jest niedopuszczalne), na którym, o ile to jest możliwe, właściwy numer działu (cyframi rzymskimi) i właściwy numer porządkowy przedmiotu (cyframi arabskimi) winien być wypalony wzgl. znakowany farbą trwałą (farba olejna, tusz itp.).

Dopuszczalne jest wpisywanie zbiorowe przy przedmiotach drobniejszych, małowartościowych i należących do inwentarza krótkotrwałego, jak np. talerze, łyżki itp. które są spisywane do księgi pomocniczej.

VII. W poszczególnych pomieszczeniach zakładów leczniczych winna wisieć kartka ze spisem ruchomości w nich się znajdujących.

VIII. Jeżeli składnik majątkowy ma wartość zabytkową należy to zaznaczyć w rubryce „uwagi".

IX. Majątek zakładu leczniczego winien być podzielony na grupy:

1) nieruchomości,
2) ruchomości z podziałem na inwentarz długotrwały i krótkotrwały, wpisany do księgi pomocniczej,
3) inwentarz żywy i wpisany do odpowiednich dla nich ksiąg.

Wzory prowadzenia tych ksiąg podane są w załącznikach do niniejszej instrukcji.

Wyjaśnienia dotyczące wzorów;

a) Księgi nieruchomości (zał. Nr 1).

1) W rubryce Nr 2 winien być podany wyczerpujący i dokładny opis każdego obiektu np. budynek 2. piętrowy, murowany, kryty blachą, skanalizowany, zelektryfikowany, rok budowy, ilość pomieszczeń itp. stan dobry.

2) W rubryce Nr 6 ewentualne zmiany w budowie, konstrukcji, czy urządzeniach, które spowodowały zwiększenie lub zmniejszenie wartości obiektu z podaniem sumy w rubr. 6 b) lub 6 c).

b) księgi ruchomości (zał. Nr 2).

1) W rubryce Nr 2 winien być podany dokładny opis każdego przedmiotu np. szafa do narzędzi chirurgicznych, metalowa, biała, lakierowana, oszklona f. Jarnuszkiewicz, stan średni, motor elektryczny f. Siemens, o sile 2.5 HP na prąd 220 wolt itp. stan dobry.

2) W rubryce 4 i 5 należy podać nazwę i miejsce firmy gdzie nabyto dany przedmiot oraz datę i Nr rachunku. W wypadkach darowizn, przydziałów należy powołać się na protokół komisyjnego przejęcia przydzielonych czy darowanych przedmiotów, który w takich wypadkach winien być spisywany przez Zarząd Zakładu leczniczego.

c) Księgi inwentarza żywego (zał. nr 3).

1) rubryka Nr 2 winna być wypełniona jak np. klacz, wałach, gniady, rasa, wiek lat 5, Nr rejestracyjny, stan średni.

2) Odnośnie rubr. upadku inwentarza należy pamiętać, że po skreśleniu padłego zwierzęcia ze spisu inwentarza żywego, jego skórę, o ile ma wartość przetwórczą, jak konia, barana, cielęcia itp. należy wpisać do inwentarza ruchomego, jako składnik majątkowy w specjalnym dziale „skór".

d) Księgi Pomocnicze dla inwentarza krótkotrwałego prowadzić w/g wzoru dowolnego, obejmującego dane niezbędne dla ujęcia w ewidencję tego inwentarza.

Wyjaśnienia ogólne
dotyczące rubryk „Wartość (szacunek) lub cena".

Według ogólnie ustalonych obecnie zasad za podstawę szacunku uważa się ceny przeciętne nabycia lub koszty wytworzenia w 1939 r. lub 1938. Zwraca się uwagę na instrukcję Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 22. 10. 1945 r. i pismo okólne Ministerstwa Zdrowia z dnia 31. 12. 1945 r. Nr O. III. 2008/45.

Przedmioty majątkowe, które nie były na rynku przedwojennym albo też ceny, które nie były notowane — winne być przejęte w wartości:

a) kosztów wytworzenia, ustalonych w drodze kalkulacyjnej na poziomie cen 1939 r. lub

b) odpowiadające obowiązującym w okresie okupacji miejscowym, zreglamentowanym, hurtowym cenom rynkowym.

W wyjątkowych wypadkach, gdyby nastręczała się trudność w oszacowaniu poszczególnych składowych części urządzenia, stanowiącego, pewien jednolity zespół, można dokonać globalnego oszacowania całego zespołu, dzieląc jego wartość, proporcjonalnie na poszczególne części składowe.

W myśl wymienionej wyżej instrukcji Przewodniczącego Kom. Ekonom. Rady Ministrów — § 13 do oszacowania składników majątkowych przedsiębiorstw i zakładów pracy, przejętych przez zarząd państwowy, powołane zostają komisje szacunkowe, składające się:

1) W przedsiębiorstwach drobnych z:
   a) tymczasowego zarządcy,
   b) delegata rady zakładowej,
   c) przedstawiciela miejscowej Rady Narodowej.

W wypadkach wątpliwych komisja szacunkowa może powołać rzeczoznawcę, który pełni wówczas funkcję przewodniczącego komisji.

2) W przedsiębiorstwach średnich i dużych z:
   a) rzeczoznawcy jako przewodniczącego komisji,
   b) przedstawiciela tymczasowego zarządu danego przedsiębiorstwa lub zakładu pracy,
   c) delegata rady zakładowej,
   d) przedstawiciela właściwej izby skarbowej,
   e) przedstawiciela wojewódzkiego oddziału Tymczasowego Zarządu Państwowego,*) jeżeli przedsiębiorstwo stanowi majątek opuszczony lub porzucony.

O dacie rozpoczęcia prac komisji, winien zarząd państwowy powiadomić miejscową Radę Narodową, która władna będzie, według uznania, delegować ze swego grona przedstawiciela, właściwą Izbę Skarbową oraz Wojewódzki Oddział Tymczasowego Zarządu Państwowego, jeżeli przedsiębiorstwo stanowi majątek opuszczony lub porzucony. Niestawiennictwo przedstawicieli Izby Skarbowej wzgl. Oddziału Tymczasowego Zarządu Państwowego nie stanowi przeszkody do prowadzenia prac komisji.

Wartość przedmiotów nabywanych przez zakład leczniczy już w złotych Narodowego Banku Polskiego winna być podana w wartości nabycia, aby zapisy w książkach inwentarzowych były zgodne z zapisami w książce kasowej.

Jednakże przy sporządzaniu bilansu zamknięcia, podając ogólną wartość inwentarza, należy wyodrębnić to ogólną wartość majątku przejętego, oszacowanego według cen z 1939 r. i ogólną wartość majątku nabytego w złotych Narodowego Banku Polskiego.

Uwagi końcowe.

Gdyby wypełnienie którejkolwiek z rubryk, zwłaszcza co dotyczy rubryk szacunku, nastręczało pewne trudności i miałoby opóźnić sporządzenie inwentarza, to należy dany przedmiot wpisać do księgi, a niewypełnione rubryki uzupełnić w odpowiednim czasie, jednakże w terminie nie dłuższym niż do dnia 1 maja 1946 r.

Minister (Dr med. Franciszek Litwin).

*) w miejsce Tymczasowego Zarz. Państw. wchodzi Okręgowy Urząd Likwidacyjny.

Zał. Nr 1
do okólnika Nr 8/46.

WZÓR

Księga inwentarzowa „Nieruchomości", należących do zakładu leczniczego .... w ....

założona dnia .... 194 .. r.

Przychód											Rozchód							
1	2	3		4	5	6			7	8	1	2	3	4		5	6	7
Nr porządkowy przychodu	Nazwa obiektu wzgl. urządzenie, jego opis i stan	Wartość lub ocena		Gdzie się znajduje obiekt i jakie jego przeznaczenie	Zmiany w stosunku do rubr. 4	Zmiany w budowie konstrukcji czy w urządz.			Odpisano Nr porządk. rozchodu	Uwagi	Nr porządkowy rozchodu	Odnośny Nr poz. przychodu	Nazwa obiektu wzgl. urządzenia	Wartość lub cena		Data wykreślenia z inwentarza	Przyczyny skreślenia ze spisu inwentarza z powołaniem się na zarządzenia	Uwagi
		zł	gr			przyczyny zmiany	na sumę więcej	mniej						zł	gr			
						6a	6b	6c										

Zał. Nr 2
do okólnika Nr 8/46.

W Z Ó R

Księga inwentarzowa „Ruchomości", należących do zakładu leczniczego .... w ....

założona dnia .... 194.... r.

Przychód													Rozchód							
1	2	3	4	5	6		7		8	9	10	11	1	2	3	4		5	6	7
Nr porządk. przychodu	Nazwa przedmiotu jego opis i stan	Data otrzym. kupna lub zainwentaryz.	Źródło nabycia lub otrzymania	Nr, data rachunku firmy wzgl. protokuł przyj.	Wartość lub cena		Data i Nr asygn. za którą wypłacono na kupno danego przedmiotu		Gdzie się znajduje przedmiot, jakie jest jego przeznaczenie	Zmiany w stosunku do rubr. 8	Odpisano Nr porządk. rozchodu	Uwagi	Nr porządkowy rozchodu	Odnośny Nr poz. przychodowej	Nazwa przedmiotu	Wartość lub cena		Data wykreślenia z inwent.	Przyczyny skreśl. ze spisu inwent. z powołaniem się na zarządzenie	Uwagi
					zł	gr	zł	gr								zł	gr			

Zał. Nr 3
do okólnika Nr 8/46.

W Z O R

Księga inwentarzowa „Inwentarz żywy", należący do zakładu leczniczego .... w ....

założona dnia .... 194.... r.

Przychód										Rozchód						
1	2	3	4	5	6		7	8	9	1	2	3	4		5	6
Nr porządkowy przychodu	Nazwa, opis i stan	Data otrzymania, kupna lub zainwentaryzowania	Źródło nabycia lub otrzymania	Nr i data rachunku firmy wzgl. prot. przejęcia	Wartość lub cena		Data i Nr asygnaty za którą wypłac. pien. na kupno danego inwentarza	Odpisano Nr porządkowy rozchodu	Uwagi	Nr porządkowy rozchodu	Odnośny Nr pozycji przychodowej	Nazwa inwentarza	Wartość lub cena		Data i przyczyna upadku (protokół) lub skreślenia	Uwagi
					zł	gr							zł	gr		

379.

ZARZĄDZENIE

Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach

z dnia 13 września 1947 r.

Na zasadzie § 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16 poz. 62) zarządzam ogłoszenie trzydziestego ósmego wykazu przedsiębiorstw przechodzących na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. nr 3 poz. 17 na własność Państwa.

Powyższe przedsiębiorstwa przechodzą na własność Państwa w całości wraz z nieruchomym i ruchomym majątkiem i wszelkimi prawami.

Niedokładności w określaniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstw wymienionych w wykazie nie mają znaczenia jeżeli z całości ogłoszenia wynika o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Związki samorządowe, międzykomunalne, spółdzielnie albo związki spółdzielni mogą zgłosić do Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach swoje prawa do przedsiębiorstw objętych wykazem, a właściciele przedsiębiorstw mogą ponadto zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie przechodzi albo nie podlega przejęciu na własność Państwa.

W imieniu związków samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych oraz wszelkich innych instytucyj, które w związku z wojną rozpoczętą w dniu 1 września 1939 r. zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możność działania, mogą zgłosić ich prawa wojewódzkie rady narodowe, lub urzędy wojewódzkie.

Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone w Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia wykazu i poparte w miarę potrzeby dowodami.

Uprawnienia przysługujące na podstawie wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. właścicielowi przedsiębiorstwa przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym, wstępnym, również dzieciom nieślubnym) rodzeństwu, małżonkowi, tudzież osobom sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela.

Katowice, dnia 13 września 1947 r.

Przewodniczący Komisji:
Dr Stanisław Gronowski
Sędzia Sądu Apelacyjnego.

Załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego wojewódzkiej Komisji

z dnia 13 września 1947 r.

Wykaz Nr 38.

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
1	Tartak, Swibie, pow. Gliwice	przetarcie drzewa	Altman Rudolf
2	Tartak, Kopice, pow. Grodków	przetarcie drzewa	Wilhelm Frunner
3	Adrema Maschinenbau GmbH. w Katowicach, pl. Wolności 11	warsztaty reperacyjne maszyn biurowych i wytłaczarnia płyt adresowych typu „Adrema	Burek Karol
4	Młyn wodny — Jasienie — wieś Tuły, pow. Olesno	przemiał zboża	Engelbert von Firstenberg
5	Bytomski Przemysł Spożywczy „Era“, Ska z o. o., Bytom, ul. Józefczaka 35	Młyn elektryczny	nieznany
6	Zarytkiewicz Kazimierz, piekarnia, Bytom, ul. Siemianowicka 18	piekarnia	Matcja Maks
7	Hurtownia Piwa i Wytw. Wód Gazowych, Bytom, ul. Powstańców Warszawskich 28	hurtownia piwa i wytwórnia wód gazowych	Schultheiss Brauerei Aktiengesellschaft, Abteilung Beuthen
8	Gorzelnia, Zdziechowice, pow. Olesno	gorzelnia	nieznany
9	Gorzelnia Rolnicza w Zdziechowicach	gorzelnia	Zarząd Państwowy Nieruchomości Ziemskich w Opolu
10	Gorzelnia Pawłowice, pow. Olesno	gorzelnia	nieznany
11	Gorzelnia Jasienie, pow. Olesno	gorzelnia	
12	Gorzelnia, Wędrynia, gm. Lasowice Wielkie, pow. Olesno	gorzelnia	
13	Gorzelnia, Zębowice, pow. Olesno	gorzelnia	
14	Gorzelnia, Radawa, gm. Zębowice	gorzelnia	
15	Gorzelnia, Wojciechów, pow. Olesno	gorzelnia	

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
16	Gorzelnia, Szywałd, pow. Olesno	gorzelnia	
17	Gorzelnia, Bodzanowice, gm. Borki Wielkie, pow. Olesno	gorzelnia	
18	Gorzelnia, Nowa Wieś, gm. Zdziechowice	gorzelnia	
19	Gorzelnia, Jamy, gm. Kozłowice, pow. Olesno	gorzelnia	
20	Gorzelnia, Uszyce, gm. Zdziechowice	gorzelnia	
21	Gorzelnia, Lasowice Wielkie, pow. Olesno	gorzelnia	
22	Gorzelnia, Lasowice Małe, pow. Olesno	gorzelnia	
23	Gorzelnia, Sowczyce, gm. Wysoka, pow. Olesno	gorzelnia	
24	Gorzelnia, Stare Olesno, pow. Olesno	gorzelnia	
25	Gorzelnia, Sternalice, pow. Olesno	gorzelnia	
26	Gorzelnia, Olesno, ul. Sienkiewicza nr 1	gorzelnia	
27	Gorzelnia, Kozłowice, pow. Olesno	gorzelnia	
28	Gorzelnia, Boroszów, gm. Kościeliska, pow. Olesno	gorzelnia	
29	Gorzelnia, Tuły, pow. Olesno	gorzelnia	
30	Gorzelnia, Stare Karmonki, pow. Olesno	gorzelnia	
31	Gorzelnia, Strzelce, ul. Lubliniecka	gorzelnia	
32	Cegielnia, Hanusek, gm. Tworóg, pow. Gliwice	cegielnia	von Donnersmarck
33	Cegielnia, Turawa, pow. Olesno	cegielnia	von Aulock
34	Cegielnia, Koszęcin, pow. Lubliniec	produkcja cegły	Karol Gotfryd von Hohenlohe

380.

ZARZĄDZENIE
Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji dla spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Katowicach

z dnia 13 września 1947 r.

Na zasadzie § 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) zarządzam ogłoszenie *trzydziestego dziewiątego wykazu* przedsiębiorstw przechodzących na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 3. 1. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) na własność Państwa.

Powyższe przedsiębiorstwa przechodzą na własność Państwa w całości wraz z nieruchomym i ruchomym majątkiem i wszelkimi prawami.

Niedokładności w określaniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstw wymienionych w wykazie nie mają znaczenia jeżeli z całości ogłoszenia wynika o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Związki samorządowe, międzykomunalne, spółdzielnie albo związki spółdzielni mogą zgłosić do Wojewódzkiej Komisji w Katowicach do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw swoje prawa do przedsiębiorstw objętych wykazem a właściciele przedsiębiorstw mogą ponadto zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie podlega albo nie przechodzi na własność Państwa.

W imieniu związku samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych oraz wszelkich innych instytucyj, które w związku z wojną rozpoczętą w dniu 1-go września 1939 r. zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możność działania, mogą zgłaszać ich prawa wojewódzkie rady narodowe, lub urzędy wojewódzkie.

Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone w Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsię-

biorstw w Katowicach w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia i poparte w miarę potrzeby dowodami.

Uprawnienia przysługujące na podstawie wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. stycznia 1947 r. właścicielowi przedsiębiorstwa przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępnym, wstępnym, również dzieciom nieślubnym), rodzeństwu, małżonkowi, tudzież osobom sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela.

Przewodniczący Komisji:
(—) Dr Stanisław Gronowski,
Sędzia Sądu Apelacyjnego.

Załącznik do Zarządzenia Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji z dnia 13. września 1947 r.

WYKAZ Nr. 39.

L. p.	Nazwa i siedziba przedsiębiorstwa	Przedmiot	Właściciele
1.	Fabryka Cukrów i Czekolady „Florida", Katowice-Bogucice, ul. Markiefki 41	fabryka wyrobów cukierniczych	Broda Leopold

381.
ZARZĄDZENIE
PREZYDENTA MIASTA CHORZOWA

z dnia 16 sierpnia 1947 r.

w sprawie tępienia szczurów na terenie miasta Chorzowa w okresie od 16 do 18 września 1947 r.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Ministra Opiek Społecznej z dnia 26 września 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476) oraz § 10 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) wobec masowego pojawiania się szczurów, notorycznych roznosicieli chorób zakaźnych, zarządzam w interesie zdrowia publicznego

ogólne tępienie szczurów na terenie m. Chorzowa

przez jednoczesne i jednolite wyłożenie trucizny w dniach 16, 17 i 18 września 1947 r.

§ 1.

Wszyscy właściciele wzgl. ich zastępcy, administratorzy i dozorcy nieruchomości i domów oraz właściciele wzgl. użytkowcy składów żywnościowych, magazynów, warsztatów rzeźnickich, piekarni, hoteli, stołówek, jadłodajni, restauracji, stajen i chlewów, hodowcy zwierząt domowych i drobiu jak i wszelkiego rodzaju przedsiębiorstwa, instytucje państwowe i samorządowe, zobowiązane są w dniach

16, 17 i 18 września 1947 r.

do przeprowadzenia akcji tępienia szczurów przez wyłożenie trutki w swoich obiektach, w szczególności zaś w miejscach pojawienia i gnieżdżenia się szczurów.

§ 2.

Odszczurzaniu podlegają wszystkie zabudowania, place, kanały i ścieki, tak prywatne jak i publiczne.

§ 3.

Do tępienia szczurów użyć należy wyłącznie preparat, który nabyć można za pokwitowaniem w aptekach i drogeriach uprawnionych do sprzedaży trucizn na podstawie indywidualnego pozwolenia na nabycie trutki, wydanego w referacie ogólno-administracyjnym Zarządu Miejskiego przy ulicy Powstańców nr. 25 lub Placówkach tegoż referatu w dzielnicach miasta. Pokwitowanie winne być przechowane a na żądanie przedłożone organom kontrolnym.

§ 4.

Właściciele wzgl. zarządcy nieruchom. zobowiązani są przed rozłożeniem trucizny doprowadzić posesje do należytej czystości, w szczególności wywieźć zawartość śmietników.

§ 5.

Trutkę należy wyłożyć w dniu 16 września 1947 r. i pozostawić na miejscu wyłożenia przez 3 dni, tj. do dnia 18. września 1947 r. a następnego dnia pozostałość zebrać i spalić.

W okresie wyłożenia trutki należy wszystkie zwierzęta domowe trzymać pod zamknięciem.

§ 6.

Tępienie szczurów może być powierzone zawodowym tępicielom, jednakże z tym zastrzeżeniem, że ci również będą używali do tępienia szczurów wyłącznie dopuszczonej trutki.

§ 7.

Aptekarze, właściciele drogerii uprawnionych do sprzedaży trucizn i zawodowi tępiciele winni prowadzić imienny spis nabywców trucizny z podaniem nieruchomości (ulicy i numeru domu) wzgl. zakładu lub przedsiębiorstwa, dla których trucizna została przeznaczona.

Spisy te po ukończeniu akcji odszczurzenia należy przesłać Zarządowi Miejskiemu Ref. Ogólno-Administracyjny — w Chorzowie przy ulicy Powstańców nr 25.

§ 8.

Winni niezastosowania się do niniejszego zarządzenia karani będą w myśl art. 22 cyt. ustawy aresztem do 3 miesięcy i grzywną do 30.000,— zł lub jedną z tych kar, jeżeli za czyn nie grozi kara surowsza.

Ponadto nastąpi przymusowe tępienie szczurów na koszt i odpowiedzialność obowiązanego do tępienia szczurów.

Prezydent Miasta:
(—) A. Wojda, Wiceprezydent

382.

Starostwo Powiatowe
Gliwice
Nr. Osd. 10/150/47

Gliwice, dnia 2. IX. 1947 r.

Unieważnienie zagubionych formularzy aktów nadania.

Starostwo Powiatowe w Gliwicach unieważnia zagubione 4 formularze aktów nadania o numerach, 35696 — 35697 — 35699 — 35700 —.

Starosta Powiatowy: Marquart.

383.

IZBA SKARBOWA W KATOWICACH
Nr W. I - 9883/1/47 Katowice, dnia 15 września 1947 r.

w sprawie wznowienia działalności Urzędu Skarbowego w Wodzisławiu.

Wznawia się z dniem 1 października 1947 r., zawieszoną na skutek działań wojennych i okupacji, działalność Urzędu Skarbowego w Wodzisławiu.

Urząd Skarbowy w Wodzisławiu zasięgiem swym obejmie tereny gminy miejskiej Wodzisław i gmin wiejskich: Beszznicą, Godów, Górzyce, Jastrzębie Zdrój, Jankowice, Lubomia, Marklowice, Pogrzebień, Połomia, Pszów, Radlin i Wodzisław Wieś. 357

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski — Wydział Zdrowia ogłasza

KONKURS

na dostawę trutek na szczury w ilości potrzebnej do masowego odszczurzania terenu Województwa Śląsko-Dąbrowskiego.

Wyłożenie trutek nastąpi jednorazowo i równocześnie w poszczególnych miejscowościach.

Do konkursu dopuszczone będą tylko oferty na trutki na wyrób których odnośni fabrykanci posiadają pozwolenie Ministerstwa Zdrowia.

Oferty należy składać w kopertach zalakowanych przy załączeniu trzech próbek odnośnej trutki w terminie do **30 września br.** do Urzędu Wojewódzkiego Wydziału Zdrowia, pokój 314.

Otwarcie ofert nastąpi w obecności czynnika społecznego, o wyniku konkursu zostaną oferenci powiadomieni.

Rozprowadzenie trutek w terenie nastąpi przez apteki względnie drogerie.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie prawo unieważnienia niniejszego konkursu i swobodny wybór oferenta.

Za Wojewodę:
Dr Feliks Presser, Naczelnik Wydziału

OGŁOSZENIE

Na podstawie § 50 statutu związku międzykomunalnego „Śląskie Linie Autobusowe", Związek Celowy Samorządów Śląskich dla Komunikacji Autobusowej podaje się do publicznej wiadomości, że Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach postanowieniem z dnia 9 sierpnia 1947 r. po myśli art. 5 § 2 dekretu P. K. W. N. z dnia 23 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 14, poz 74) zatwierdziło uchwały Miejskiej Rady Narodowej w Gliwicach z dnia 12 sierpnia 1946 r., Rady Związku Celowego z dnia 29 lipca 1946 r. i Zarządu Związku Celowego z dnia 27 sierpnia 1946 r. i 27 lutego 1947 r. w sprawie przyjęcia gminy miasta Gliwice jako udziałowca Związku Celowego z jednym udziałem i uchwałę Rady Związku Celowego z dnia 21 marca 1947 r. w sprawie przyjęcia gminy miejskiej Tarnowskie Góry w charakterze udziałowca Związku Celowego również z jednym udziałem.

Katowice, dnia 6 września 1947 r.

Śląskie Linie Autobusowe
Związek Celowy Samorządów Śląskich
dla Komunikacji Autobusowej
w Katowicach.

OGŁOSZENIE

Zarządzeniem Centralnego Zarządu Przemysłu Skórzanego z dnia 12 sierpnia 1947 r. L. dz. DAOg 11014a/31/47. wydanym na podstawie upoważnienia Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 31. V. 1947 r. Zjednoczenie Przemysłu Skórzanego Okręgu Śląsko-Dąbrowskiego przechodzi z dniem 1 października 1947 r. w stan likwidacji.

W związku z tym wzywam wszystkich wierzycieli do zgłoszenia swoich pretensji w stosunku do Zjednoczenia Przemysłu Skórzanego Okręgu Śląsko-Dąbrowskiego i podległych mu zakładów do dnia 1 grudnia 1947 r. w biurze likwidatora, mieszczącym się w siedzibie Zjednoczenia w Bytomiu, ul. Kraszewskiego Nr 23 w godzinach urzędowych.

Bytom, dnia 12 września 1947 r.

Likwidator Zjedn. Przem. Skórz. Okr. Śl.-Dąbrowskiego
Dr Stefan Dzięcielewski.

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową, wystawioną przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów w Katowicach, na nazwisko Sanocki Tadeusz — Katowice, ul. Powstańców 10. 354

Unieważnia się zgubione zaświadczenie obywatelstwa polskiego nr 32 757, wydane przez Starostwo Powiatowe w Strzelcach, na nazwisko Nowak Zygfryd, Otmęt. ul. Ks. Koziołka 7 b, pow. Strzelce. 356

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową, nr 40/47, wystawioną przez Zarząd Miejski — Katowice, na nazwisko Langer Eugieniusz — Katowice, Raciborska. 351

Unieważnia się zgubioną legitymację służbową nr 78, wystawioną przez Zarząd Miejski — Sosnowiec, na nazwisko Łaszkiewicz Maria — Sosnowiec. 352

Unieważnia się zgubioną legitymację służbowa nr D-58, wystawioną przez Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski w Katowicach, na nazwisko Dydak Jan — Kluczbork. 353

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową, Nr 64, wystawioną przez Zarząd Miejski w Bielsku, na nazwisko Hostyński Antoni. 358

Unieważnia się zgubioną legitymację służbowa Nr 16/47, wystawioną przez Zarząd Miejski w Raciborzu, na nazwisko Kazimiera Zapłata — Racibórz. 359

Unieważnia się skradzione tymczasowe zaświadczenie narodowości polskiej, Nr 1282, wystawione przez Starostwo Powiatowe Oleskie, na nazwisko Gertruda Bieniek — Wysoka. 360

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia, Nr 2008, wystawiony przez Gminę Istebna, na nazwisko Kukuczka Józef — Istebna. 361

Unieważnia się zgubiony tymczasowy dowód tożsamości konia, Nr 2183, wystawiony przez Zarząd Gminny w Brennej, na nazwisko Gawlas Józef, Brenna 133, pow. Cieszyn. 362

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty, wystawiony przez Urząd Gminny w Kaletach, na nazwisko Ks. Wojciech Riedel. 363

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia, Nr 609, wystawiony przez Magistrat Miasta Chorzowa, na Państw. Fabrykę Związków Azotowych w Chorzowie. 364

Unieważnia się skradzioną legitymację służbową, Nr 269/2, wystawioną przez Urząd Celny — Gliwice, na nazwisko Bednarek Maria — Zabrze. 365

Unieważnia się zgubioną kartę ewidencyjną samochodu marki „Citroen", Nr rejestr. B-01820, nr silnika F. M. 0895/451622, nr podwozia 110847, wystawioną na Ministerstwo Odbudowy — Warszawa. 366

RED. I ADMIN.: Urz. Woj. Śl.-D., ul. Jagiellońska 25 I. p. red.-pok. 250, tel. 120 i 374 Adm pok. 345, tel. 348. *ZA REDAKCJĘ: Dr Piotr Bułowski.*

PRENUMERATA roczna 1200,— zł Prenumerata powinna być opłacana w dwóch ratach półrocznych po 600 — zł w miesiącach styczniu i lipcu Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Śląsko-Dąbrowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru pojedynczego jest zależna od objętości numeru

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 mm szpalty redakcyjnej szerok. 82 mm 10.— zł. druk borgis lub petyt. Tabelaryczne i cyfrowe za 1 mm szpalty 50% więcej. O zagubionych dokumentach za wyraz 10,— zł. — Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu. Za terminowy druk ogłoszeń wydawnictwo nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca się

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty i opłat za ogłoszenia uiszczać należy wyłącznie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności Oddział w Katowicach na konto czekowe Nr III-4121. Do inkasa należności nikt nie jest upoważniony Cena 50.— zł.

Tłoczono w Drukarni Państwowej Nr 1, Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54. R - 26312